

РЕШЕНИЕ

№ 40156

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **9788** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Постъпила е касационна жалба от И. П. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], със съдебен адрес в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап.2, чрез адвокат Н. Д. Д., Софийска адвокатска колегия, личен, със съдебен адрес в гр. С., [улица], вх. Б, ет. 1, ап.2, против Решение № 3163 от 19.08. 2025 г., постановено по н.а.х.д. № 6147/25 г. по описа на Софийския районен съд, 134 състав. С обжалваното решение е изменено НП № 9185/19.03.2025 г., издадено от и.д. Началник на отдел „Оперативен контрол и контрол на РПМ“ при Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на основание чл. 53, ал.1, т. 2, пр. 2 от Закона за пътищата, за нарушение на чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“, пр. 2 от Закона за пътищата, вр. чл. 7, ал.1, т.5, б. „в“, вр. чл. 8, ал.1, и чл. 37, ал.1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни МПС, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева, като този размер е намален и е наложената санкция в размер на 2000 лева . С жалбата се твърди, че решението е неправилно и като такова следва да бъде отменено, а обжалваното наказателно постановление също следва да се отмени като незаконосъобразно. Изводите на СРС са неправилни, което е довело до неправилно тълкуване и приложение на материалния закон. Счита се, че неправилно на жалбоподателят е ангажирана отговорност, вместо тази на превозвача или собственика на ППС, какъвто бил действителния смисъл на санкционната норма, а като е приложил неправилно закона, решаващия състав е постановил порочно съдебно

решение, което считат, че следва да се отмени като неправилно. На последно място се иска съдът да отмени Решение № 3163 от 19 август 2025 г., постановено по н.а.х.д. № 20251110206147 по описа на 134 състав на Софийския районен съд с което съдът е изменил Наказателно постановление Наказателно постановление (НП) № 9185/19.03.2025 г., издадено от и. д Началник на отдел „Оперативен контрол и контрол на РПМ“ при Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в Агенция „Пътна инфраструктура“.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Т., преупълномощен от адв. Д., който поддържа жалбата, като моли за отмяна изцяло на решението на СРС, поради неговата незаконосъобразност и необоснованост, и постановяване на акт, с който наказателното постановление бъде отменено. Претендира присъждане на разноски за две инстанции, за което представя доказателства.

Ответникът – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за неправилност на решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 25.02.2025 г. свидетеля А. А. - на длъжност главен инспектор в отдел „Оперативен контрол и контрол РПМ“ при АПИ изпълнявал служебните си задължения.

Около 15:52 часа на път II-18, км 29, в посока [населено място]- [населено място] , спрял за проверка ППС марка „И.“ , модел „АД 410Т“ с рег. [рег.номер на МПС] . Като водач на автомобила бил установен като И. П. П..

При извършената проверка било установено, че управляваното от жалбоподателя П. ППС е с четири оси, две от които управляеми. В присъствието на жалбоподателя П., св. А. извършил замерване на МПС посредством електронна везна DFW-KR № 118845 и ролетка № 1311/18/5, от което се установило, че при измерено разстояние между осите 1,42 метра, сумата от натоварване на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 31,335т., при максимално допустимо натоварване от 19 тона или превишение от 12, 335 т.

Жалбоподателят П. не представил валидно разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата, за движение на извънгабаритно ППС.

Свидетелят А. преценил, че е налице нарушение на разпоредбите на чл. 26, ал.2, т. 1, б. „а“, пр. 2 от Закона за пътищата, за което съставил против жалбоподателя П. АУАН № 0010471/25.02.2025г.

Препис от АУАН бил връчен срещу подпис на нарушителя на същата дата, който подписал без възражения. Такива не постъпили и в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на цитирания АУАН, било съставено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя на основание чл. 53, ал.1, т. 2, пр. 2 от Закона за пътищата, за нарушение на чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“, пр. 2 от Закона за пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав приел за установена въз основа на

събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

След обективно и всестранно проведено съдебно следствие съставът на въззивния съд е приел, че вмененото нарушение е извършено от жалбоподателя, деянието е квалифицирано правилно, а в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила.

Съдът обаче решил да намалил размера на глобата, понеже в наказателното постановление не са изложени мотиви тя да бъде определена в размер на 3 000 лева, близко до максималния от 5 000 лева.

Съдът приел в случая, че правилно е приложено нормата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, а именно определения размер на глобата е малко над максималният за нарушението. С оглед степента на обществена опасност на конкретното нарушение, която не е ниска, отчитайки факта, че при максимално допустимо натоварване от 19, т. управляваното от жалбоподателя ППС е 31,335т, както и че водачът е продължил движението на ППС-то в нарушение на забраната въведена с разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП, а от друга страна, предвид ниската обществена опасност на нарушителя, поради липса на данни за други извършени нарушения от този вид от негова страна, които се явяват смекчаващи такива, то размера на санкцията е определена в съответствие с горната санкционна разпоредба. Ето защо при баланс на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, размера на глобата следвало да бъде малко над минималния размер, а именно 2000 лв. Предвид което съдът счел, че с така определения размер на административна санкция от 2000 лв. ще бъдат постигнати целите на административното наказване, посочени в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН.

Касационната жалба е неоснователна, а въззивното съдебно решение е правилно.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд, включително досежно правната квалификация на деянието и субекта на административнонаказателна отговорност, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК не намира за необходимо да ги коментира (преповтаря) изцяло.

Според разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. второ, несъобразяването с която е вменено на жалбоподателят, „за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява движението на тежки пътни превозни средства“, като разрешението се издава по реда, указан с Раздел IV от Наредба № 11/03.07.2001 г. „Специалното ползване на пътищата“ е дефинирано с § 1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата - „използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица“. В процесния случай, както от съдържанието на наказателното постановление, така и от събраните по делото доказателства несъмнено се установява обстоятелството, че водачът на пътното превозно средство е управлявал тежко МПС (чл. 3, т. 2 от Наредба № 11/2001 г. - натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ – от 1,3 включително до 1,8 т - 18 t (19 t), (дейности от специалното ползване на пътищата), без да има съответното разрешително за това. Вмененото нарушение правилно е квалифицирано като

такова, по смисъла на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. второ Закона за пътищата („за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства“). С други думи, административнонаказателната отговорност е ангажирана за това, че процесното ППС, превозвайки тежък товар се е движело „в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия, без съответното разрешително за дейности от специалното ползване на пътищата“. Съобразно чл. 18, ал. 5 от Закона за пътищата специалното ползване на пътищата се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет – Наредба за специално ползване на пътищата, приета с ПМС № 179/04.07.2001 г. Превозването на тежък товар, в условията на специално ползване на пътищата (§1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата), без съответното разрешително за това съставлява нарушение, по смисъла на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП. Административнонаказателно отговорни, според санкционната норма на чл. 53, ал. 1 от Закона за пътищата, на основание която е наложена глобата на жалбоподателя са „физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви „в“ и „г“, т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41“.

По отношение решението на Софийския районен съд не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, вр. ал. 2 НПК.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 1, предл. първо и ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3163 от 19.08. 2025 г., постановено по н.а.х.д. № 6147/25 г. по описа на Софийския районен съд, 134 състав.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.